

Không thấy comt của em tôi DIY không được

By **Mông Diện** tiểu phiên gia

Đam mỹ ngắn, dễ thương, 1x1, HE

An Nguyệt Nhã

Hình ảnh chỉ mang tính minh họa

1,

Ngao! Nguyên Dã đại nhân lại ra văn mới!

Đậu Nhạc trong lòng một trận hoan hô, vội vàng theo đường link mà Nguyên Dã đại nhân để trên weibo chạy qua. Một hơi xem xong năm chương, nhất thời tâm tình kích động khó nén...

Đậu Nhạc theo năm nhất đến bây giờ, đã muốn yên lặng thích Nguyên Dã đại nhân hơn ba năm.

Nguyên Dã đại nhân trong vô vàn văn chương đều có thể nhìn ra một ít thái độ bản thân hẳn đối với cuộc sống, cùng với lý tưởng tình yêu.

Trước tiên bất quá cũng chỉ là đơn thuần thích văn hẳn mà thôi, thẳng về sau chú ý weibo của Nguyên Dã đại nhân, thường xuyên xem trộm một ít râu ria trong lời nói của hẳn, không biết làm sao lại để tâm, nhin không được theo lời nói của đối phương tưởng tượng trước màn hình máy tính là một người như thế nào.

Nhưng cũng chỉ là ở trong lòng ngẫm lại mà thôi, vẫn chưa thật sự có cái loại xúc động muốn đi giải thích Nguyên Dã trong hiện thực này, cho nên cho tới nay cũng chỉ là yên lặng chú ý đối phương. Thẳng cho tới hôm nay, xem văn mới của Nguyên Dã đại nhân sau, cậu giống như bị diễn viên trong văn gặp gỡ mạnh chọc đến cái góc nào đấy trong lòng, một cỗ tâm tình không hiểu phá tan ức chế qua thời gian dài, chậm rãi phát sinh, tiếp tục không bị khống chế...

Đậu Nhạc F5 một lần trang weibo, nhoáng một cái đột nhiên nhìn thấy trên weibo lại có lãnh hữu ở hoan hô thông đồng Nguyên Dã đại nhân. Trong đầu của cậu giống như có một đạo linh quang chợt lóe, lập tức ánh mắt lại âm đạm rồi... Phế vật như cậu, một không comt, hai không vẽ, lại có thủ đoạn gì có thể thông đồng Nguyên Dã đại nhân đâu?

Đậu Nhạc ai oán, tùy tay điểm tiến hòm comt đầu trang của Nguyên Dã đại nhân. Mỗi trang weibo bên dưới đều có đồng lớn các fan cùng các loại comt, trong đó chợt có một hai cái được đến Nguyên Dã đại nhân hồi phục, cũng gọi cậu thấy trong lòng đã hâm mộ lại ghen tị.

Năm đó khi mình thích văn của Nguyên Dã đại nhân, đối phương vẫn chỉ là trong suốt một con. Nhìn thấy hẳn yên lặng ở chuyên mục thiếp văn, trong lòng còn có chút vì hẳn sốt ruột... Trong suốt khi Nguyên Dã căn bản không biết như thế nào tuyên truyền văn mình viết, sẽ không xảo ngôn câu cất chứa, cũng sẽ không tùy ý cầu thông đồng, chỉ lo mài miết đào hầm đôi văn. Coi như hiện tại, hẳn cũng như cũ duy trì phong cách của mình.

Mắt thấy fan trên weibo của Nguyên Dã chậm rãi theo mấy chục tăng đến mấy vạn, Đậu Nhạc trong lòng lại trở nên càng phiền muộn. Có khi nhin không được nghĩ, nếu là lúc trước cậu ở chuyên mục văn của Nguyên Dã đại nhân chấm điểm có thể nhiều lời một câu, có phải đã sớm thông đồng rồi hay không? Hiện tại Nguyên Dã đại nhân fan nhiều như vậy, mà chính mình bất quá là trong đó nhỏ nhỏ một cái, muốn thông đồng hẳn chỉ sẽ trở nên càng thêm khó khăn.

Thật là làm cho người... Không cam lòng a...

Đậu Nhạc nhẹ vỗ đầu mình một cái, tựa hồ muốn đem bong bóng ghen tị chua lòn lại mát mát chua xót trong đầu này chụp tẩn.

Tay nhưng vẫn là nhịn không được ở weibo của Nguyên Dã đại nhân lúc update, viết xuống lời thổ lộ. Có lẽ là lần đầu tiên đối người khác thổ lộ đi, tuy rằng chỉ là một tác giả trên mạng, nhưng Đậu Nhạc vẫn là cảm thấy được có chút khẩn trương, luôn mãi chằm chước câu nói kia, lại lặp lại mặc niệm ngoài lần sau, mới cẩn thận phát đi ra.

2,

Mấy ngày nay, thấy Đậu Nhạc mọi người nói cậu trúng tà.

Cũng không phải là —— ở bên ngoài gặp cậu ta, cậu ta lại nhìn chăm chăm vào di động; ở trong phòng ngủ thấy cậu ta, cậu ta lại chỉ lo ôm máy tính ngăn người, ngay cả con người cũng không chớp.

Hỏi cậu ta làm sao vậy? Cậu ta trả cho anh một bộ khổ đại thù thâm, lại mân nhanh miệng cái gì cũng không nói cho anh.

Mọi người như vậy thảo luận một phen, cuối cùng chỉ làm Đậu Nhạc tám phần là fall in love em nào. Vừa nghĩ như thế, liền cảm thấy trạng thái không bình thường này của cậu ta kỳ thật là rất bình thường.

Nhưng trong phòng ngủ có một người nghe bạn cùng phòng khác đoán như vậy lại không quá cao hứng —— người này đúng là Viên Dã.

Nghĩ hẳn lúc khai giảng ngày đầu tiên báo danh liền liếc mắt một cái coi trọng Đậu Nhạc, đi theo liền yên lặng khổ bức thâm mền người ta nhiều năm như thế, hiện giờ mắt thấy cậu yêu thích người khác, điều này có thể gọi hẳn cao hứng được sao? !

Liếc Đậu Nhạc chết nhìn máy tính giường đối diện một cái, Viên Dã thở dài một hơi, không yên lòng bắt đầu lên weibo. Theo thường lệ trước tiên đem mỗi một comment đều nhìn xong sau, tâm tình buồn bức cuối cùng mới được chữa khỏi một chút.

Hắn theo trung học bắt đầu viết văn, chẳng qua khi đó vội vàng bài vở không có nhiều thời gian có thể lên mạng, nhưng thật ra bản thảo lưu lại không ít. Sau lại lên đại học, liền chằm chằm đem này văn đều đem lên trên mạng đăng ký một cái chuyên mục chất lên, hơn ba năm xuống cũng dần dần tích lũy nhân khí không sai, hành văn tài tình cũng được các fan xưng một tiếng "Nguyên Dã đại nhân" .

Nhìn thấy trong đám comt lại có nhiều fan thổ lộ nói "Em thích ngài", Viên Dã nhất thời tâm tình phức tạp, nghĩ nếu có một ngày, Đậu Nhạc cũng có thể đối với hắn nói ra mấy chữ kia, nên có bao nhiêu tốt...

Bên kia bạn Đậu Nhạc cũng đang tinh thần chán nản, từ lần trước "trình trọng lạ kỳ" cấp Nguyên Dã đại nhân thổ lộ sau, đến bây giờ cũng không có thu được hồi phục gì. Sợ sẽ bỏ qua mỗi một tin tức, hai ngày này cậu thời thời khắc khắc đều ngồi canh weibo, nhưng kết quả chính là... Không có kết quả gì.

Tuy rằng ngay từ đầu cũng biết có nhiều comt như vậy, Nguyên Dã đại nhân không nhất định có thể nhìn thấy cậu, cậu chỉ muốn đem tâm tình yêu thích này của mình nói ra thì tốt rồi, nhưng trong tâm khó tránh vẫn có chút thương tâm có chút thất vọng.

Lớn như vậy, cậu vẫn là lần đầu tiên thổ lộ với người khác, bất quá trước mắt xem ra thổ lộ này tám chín phần mười là yếm đày nước, mà đối tượng cần thổ lộ càng có thể hoàn toàn không thấy được.

Càng nghĩ càng rối rắm, Đậu Nhạc cả người khó chịu. Nhịn không được đưa tay cào tóc, bỗng nhiên, cậu nghĩ tới một cái phương pháp tự tàn...

Viên Dã xem hết comt sau lại coi mấy cái weibo thú vị, sau đó post một bài nói mình gần nhất so sánh phiên não chẳng hạn, đang chuẩn bị đóng trang Web up văn đi, lại phát hiện thu đến một cái comt mới, vì thế điểm mở ra nhìn ——

【Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậu Đậu】 : bảo bối, cúc hoa của em nhiệt tình như lửa, ép chặt lấy dưa chuột của ta, ta ở bên trong tới tới lui lui, bỗng nhiên một đạo bạch quang hiện lên... A! Tình mộng!

Sau khi xem xong Viên Dã nhú mày, nghĩ thầm, người nào ngây thơ nhảm chán như vậy! Không rảnh mà để ý biết, liền trực tiếp tắt weibo đi logout.

3,

Đậu Nhạc cảm thấy được gần nhất Viên Dã rất không thích hợp, đột nhiên trở nên giống như đặc biệt... dính mình. Tuy rằng hai người đại đa số thời điểm đều là cùng nhau hành động, nhưng cũng không thấy được giống như bây giờ, chính mình đi chỗ nào hẳn liền theo đến đó a.

"Viên Dã. Cậu có phải hay không... Có chuyện gì a? Nói một chút đi, có thể giúp đỡ tớ nhất định giúp!" Đậu Nhạc để điện thoại đi động xuống ngẩng đầu lên, rốt cục không nín được hỏi ra miệng.

"A? Chuyện gì? Không không, tớ có thể có chuyện gì a." Viên Dã vội thu hồi ánh mắt nhìn Đậu Nhạc chăm chăm, gương cười pha trò. Trong lòng một trận chột dạ, chẳng lẽ là bị hắn nhìn ra điều gì?

"Nha." Đậu Nhạc hồ nghi nhìn Viên Dã một cái, lại tiếp tục nói: "Vậy cậu không có chuyện gì thôi sao cứ đi theo tớ?"

"Khụ khụ... Mình nào có đi theo? Vốn sẽ cùng đường sao!" Viên Dã bị nghẹn một ngụm coca thiếu chút nữa theo trong lỗ mũi phun ra. Đây không phải đi theo? Luôn kêu người không yên lòng; đi theo? Lại sẽ bị đối phương hoài nghi. Cho nên thăm mền a có đôi khi thực khổ bức!

"Cậu đừng kích động." Đậu Nhạc nhẹ vỗ lưng Viên Dã hai cái, lập tức nói: "Tớ lại chưa nói cậu thăm mền tớ."

Kết quả Viên Dã còn không có bị nhiệt độ tay người nào đó vuốt ve được một trận tâm viên ý mã, liền lại ho sặc sụa, bất quá lần này hẳn là bị nước miếng của mình sặc, xem ra hẳn gần nhất phải kiêng nước mới được a.

"Cậu bây giờ không phải là nói?" Thật vất vả thông gió, Viên Dã giả vờ trấn định, sau đó hơi thử ý tứ hàm xúc hỏi ngược lại.

"Ồ." Đậu Nhạc lại mãi miết chơi di động, thuận miệng lên tiếng.

Đợi vài phút sau cũng không thấy Đậu Nhạc nói tiếp, Viên Dã mới nảy tâm còn nhảy thụt thụt liền trở nên yên tĩnh.

"Đi thôi." Thật lâu sau, Đậu Nhạc mới đứng dậy nói một câu không đầu không đuôi.

"Đi đâu?" Miệng hỏi, Viên Dã tay mắt lanh lẹ một tay kéo Đậu Nhạc mãi miết chơi di động lại, mới tránh khỏi cậu cùng với một người vừa vào quán va chạm.

"Đi tìm người." Đậu Nhạc tùy ý Viên Dã vịn bả vai mình, bình tĩnh tiếp tục bước đi.

Này nói tương đương chưa nói thôi... Viên Dã cũng không tiếp tục hỏi, dù sao cứ đi theo cậu ấy, đến lúc đó sẽ biết.

Hoàn hảo Đậu Nhạc biết ngẫu nhiên cần ngẩng đầu lên nhìn đường, bằng không theo kiểu mãi miết cúi đầu phăm phăm bước tiến kia, sớm không biết đụng cây bao nhiêu lần. Đương nhiên, cũng phải ít nhiều bên cạnh có một cái Viên Dã. Mỗi khi đến ngã rẽ sẽ nhắc nhở cậu.

Đậu Nhạc đột nhiên dừng bước, Viên Dã vừa nhìn, này không phải thư viện sao, như thế nào không nói sớm cần đến nơi này? Vậy họ vừa rồi bầy rề tám queo lượn hơn phân nửa vườn trường là đang làm gì a? !

"Sau khi ăn xong tản tản bộ, có trợ giúp tiêu hoá." Đậu Nhạc giống như thấy được Viên Dã trong mắt lóe ra ngọn lửa nhỏ, lặng lẽ hướng bên cạnh chuyển một bước nhỏ, ý đồ che dấu sự thật mình đi nhầm đường mà giải thích.

"..." Được rồi, ngấm lại dù sao là cùng Đậu Nhạc cùng nhau, Viên Dã cũng đã cảm thấy không có gì hay để ý.

"Đậu Nhạc!" Chỉ thấy đối diện một nữ sinh đột nhiên một bên hô lớn tên Đậu Nhạc, một bên chạy tới.

4,

Viên Dã thấy chạy tới là một nữ sinh xa lạ, nháy mắt nào bỏ thân phận của đối phương vô hạn có thể, trong đó " bạn gái Đậu Nhạc " xoẹt một cái tông thủng bảng nguy cơ. Viên Dã theo bản năng hướng bên trái Đậu Nhạc dời một bước nhỏ.

"Nè! Không phải nói 10 phút là đến sao? !" Nữ sinh kia quyết đoán coi thường vóc dáng 1m83 của Viên Dã, trực tiếp chạy đến bên phải Đậu Nhạc hung hăng trừng mắt, cô đều ở chỗ này đợi hơn nửa giờ!

Viên Dã trong lòng ào ạt lệ rơi, hai người kia quả nhiên là hẹn hò, bọn họ trong lúc đó khẳng định có JQ! Sớm biết mình sẽ không cùng tới, có ai vội vàng đi làm bóng đèn của người mình thích a!

"Đồ đâu?" Đậu Nhạc không đáp hỏi lại, một lòng chỉ nghĩ cầm đồ mau trở về phòng ngủ hảo hảo quan sát.

"Chị mày chờ lâu như vậy, chú em không mời chị ăn một bữa cơm bồi thường một chút sao?" Ngụ ý chính là chú không mời chị ăn cơm, chị sẽ giấu nhem vật kia đi.

"..." Đậu Nhạc khẽ nhíu mày, nói : "Lần sau đi."

Viên Dã một bên ở trong lòng mắng Đậu Nhạc là cục gỗ mục, ngay cả chủ động mời nữ sinh ăn cơm đều không hiểu, một bên lại vì cậu cự tuyệt nữ sinh kia mà âm thầm cao hứng. Bất quá, Đậu Nhạc tìm nữ sinh kia muốn cái gì a?

"Tốt lắm, đây chính là cậu nói." Nữ sinh nói xong theo túi xách lý móc ra một cái USB, "Cho."

"Cám ơn, bibi." Đậu Nhạc đưa tay tiếp nhận USB liền nhét trong túi quần xoay người đi trở về.

Viên Dã thấy thế vội vàng đuổi kịp, trong lòng bất giác có chút căm giận: nghĩ hần lù lù một đồng ra đây, lại bị hai người kia từ đầu tới đuôi coi thường cái hoàn toàn a! Trước khi đi lại đưa mắt nhìn nữ sinh kia, như thế nào cảm thấy được ánh mắt cô ta nhìn mình còn có bên miệng cười đều có điểm là lạ?

Ngẫm lại họ thoạt nhìn cũng không như là một đôi a, ít nhất Đậu Nhạc biểu hiện được quá lạnh nhạt. Chính là...

Đậu Nhạc cậu đang ở đây đồ mặt cái gì a? !

"Đậu Nhạc, vừa rồi người nọ là ai a? Tớ như thế nào chưa thấy qua?" Viên Dã đuổi theo người sau vội vàng đánh tiếng.

"Bạn net." Đậu Nhạc không phải nghĩ ngợi gì trả lời.

May mắn không phải bạn gái... A! Sẽ không phải là...

"Yêu qua mạng?"

"Mạng em cậu! Liên bạn net bình thường."

"Nga, bình thường là tốt rồi bình thường là tốt rồi..." Viên Dã bị ghen một chút, cũng cảm giác mình có phải hay không nghĩ nhiều lắm, liền thu nhỏ miệng lại không hỏi nữa.

Lúc này Đậu Nhạc tâm tư toàn bộ nhào vào cái USB này, cũng không như thế nào để ý Viên Dã quái dị lặp lại lời của mình.

5,

Vừa về tới phòng ngủ, Đậu Nhạc liền ôm em Lap của mình đi lên giường chơi. Viên Dã liếc trộm Đậu Nhạc đem USB kia cắm ở trên máy tính, cũng không biết cậu rốt cuộc đang nhìn cái gì, chỉ thấy cậu trong chốc lát mày cau chặt, trong chốc lát nhếch miệng ngây ngô cười, cả khuôn mặt cũng trở nên đỏ bừng.

Chẳng lẽ là đang nhìn phim con heo? Viên Dã không nhìn được đoán. Nhưng là muốn xem phim con heo bọn họ trong phòng ngủ tài nguyên cũng rất phong phú a, cũng không phải không cùng một chỗ xem qua, để làm chi còn đi tìm một nữ sinh cần đâu? Muốn vỡ đầu cũng không đoán được Đậu Nhạc đến tột cùng đang nhìn cái gì, Viên Dã chỉ hảo thu hồi ánh mắt nhằm chán F5 weibo.

Hắn mở comt mới, không ngoài ý muốn lại nhìn thấy tên đòi truy kia nhấn lại ——

【Ăn No Ngũ Kỹ Không Đánh Đậu Đậu】 : bảo bối, cái miệng nhỏ phía dưới của em đã muốn trở nên vừa ướt vừa nóng a, thả lỏng điểm, ta muốn đi vào sao... Đừng nóng vội, ta lập tức liền thỏa mãn ngươi... Dựa vào! Tè rồi!

Cũng không biết BT kia nghĩ gì, mỗi lần nhấn lại làm cho người ta xem đến cuối đều có loại lỗi giác đột nhiên liệt dương. Viên Dã nhìn thấy càng ngày càng có nhiều fan của mình vậy xem tên kia, cảm thấy được có chút buồn cười nhưng cũng mặc kệ.

Dem chuột click vào avata của **【Ăn No Ngũ Kỹ Không Đánh Đậu Đậu】** dừng trong chốc lát, Viên Dã thuận tay điểm một cái, liền đi vào weibo của đối phương.

Khi hắn đang chuẩn bị bắt đầu nghiên cứu một chút weibo của Đậu Đậu kia thì một giây sau lại bị ảnh cá nhân của chủ wei hấp dẫn ánh mắt.

Mặc dù là một tấm hình tí hìn, nhưng hắn thế nào thấy người trong hình làm sao thấy nhìn quen mắt, vội vàng điểm kích phóng đại...

Đậu Nhạc!

Hắn không nhìn lầm đi? ! Kia tấm hình lại là Đậu Nhạc! Xuống chút nữa nhìn nội dung weibo, xác nhận là chủ wei tự bạch không lầm.

Như vậy, **【Ăn No Ngũ Kỹ Không Đánh Đậu Đậu】** chính là Đậu Nhạc? ! Trời ạ! Thật là Đậu Nhạc!

Viên Dã kích động, lại lập tức nghĩ tới mấy comt đòi truy mà Đậu Đậu nhấn lại, rõ ràng phía trước còn cảm thấy được thực vô vị, bây giờ nghĩ lại thật đúng là hỏa lạt lạt mật đường a!

"Ha ha ha ha ha ha..." Trong lúc vô ý phát hiện chân tướng, Viên Dã một cái nhìn không được không cẩn thận cười lên tiếng, chợt dạ hương Đậu Nhạc nhìn sang, vừa mới cùng đối phương tầm mắt

chạm vừa vặn, lập tức hai người lại đều tự dờn tầm mắt, bởi vậy cũng bỏ qua biểu tình kỳ quái trên mặt lẫn nhau.

Chính là không qua vài giây, Viên Dã tươi cười liền cứng ngắc lại, khóe miệng nháy mắt xỉ xuống. Hắn đột nhiên nghĩ đến, Đậu Nhạc thích chính là tả thủ Nguyên Dã, comt đòi trụ trêu chọc này cũng là Nguyên Dã, mà không phải hắn Viên Dã a! Tiếp tục nhớ lại bình thường cùng Đậu Nhạc cùng nhau ở chung từng tí, cũng không thấy giống như bị đối phương phát hiện mình chính là Nguyên Dã kia a.

A a a a! Không mang theo như vậy a! Vừa mới cảm giác mình thậm mền có hi vọng, lại lập tức lại bị hai tầng thân phận của mình khiến cho hỗn loạn một đoàn.

Được rồi, hắn ghen tị! Vẫn là ăn dấm chua của mình! Đản đau đản vỡ đản liệt a! Còn có người so với hắn càng suy không? !

"Bộp!" Trong óc suy nghĩ rối rắm thành một đoàn đay rối, Viên Dã rút cục hồng mắt một đầu đánh lên Laptop.

6,

Một đêm mộng xuân, Đậu Nhạc buổi sáng tỉnh lại, phát hiện quần lót của mình đã ướt rồi.

Đều do đêm qua xem phim rất phụt máu... Lần sau mời La Tương ăn cơm lại đòi mấy bộ đi...

La Tương chính là nữ sinh ngày hôm qua cho hắn USB kia, hai người là ở trang web của trường nhận thức, bởi vậy ngẫu nhiên biết được La Tương là hủ nữ. Cậu xem cũng thật là phim heo, bắt quá không phải nam nữ, mà là nam nam, gọi tắt là GV, đây đủ kê Gay-Video.

Đậu Nhạc trước kia cũng chỉ là ngẫu nhiên ở trong phòng ngủ cùng các bạn cùng phòng cùng xem qua một ít AV, nhưng cũng không thể nào cảm thấy hứng thú, cho nên thấy La Tương nói cô có phim "loại này" thì liền nhịn không được tò mò cầu tài nguyên.

Hốt hoảng ở trong WC đổi hảo quần lót đi ra, vừa mở cửa liền nhìn thấy Viên Dã vẻ mặt chưa tỉnh đứng ở bên ngoài. Buổi sáng mới vừa rời giường, không có gì tinh thần hai người cũng lười cho nhau chào hỏi, yên lặng cậu vào toilet ra.

Cửa phía sau "cách" một cái đóng lại, Đậu Nhạc đầu cũng như đồng thời bị điện giật một chút, cảnh trong mơ mộng lung tối hôm qua tựa hồ bởi vì nhìn đến cái mặt ai đấy quen thuộc mà chậm rãi trở nên rõ ràng...

Dựa vào! Cậu mộng xuân diễn viên không phải là Viên Dã sao? !

Ngao ô ——

Đậu Nhạc một hơi bò lên giường đem đầu chui trong chăn, ở trong lòng không ngừng thuyết phục chính mình, sẽ cùng Viên Dã diễn một hồi mộng xuân nhất định là hai người bọn họ mỗi ngày nị cùng một chỗ thời gian nhiều lắm!

Viên Dã đang ở trong nhà cầu dùng nước lạnh hướng mặt, nhưng hình ảnh trong óc như thể nào đều xóa không được. Ba lần, hấn và Đậu Nhạc thân mật nhất bất quá cũng chỉ là ngẫu nhiên đáp cái kiên áp cái lưng mà thôi, nhưng ngày hôm qua phát hiện Đậu Nhạc chính là người viết comt đòi truy cho wei của mình sau, không khỏi liền dẫn vào, ngăn không được miên man bất định.

Kết quả đêm qua không ngoài sở liệu xác minh câu tục ngữ —— "Ngày mơ làm sao đêm chiêm bao là vậy", huống hồ vẫn là Đậu Nhạc viết cái comt đòi truy làm cho người ta dở khóc dở cười, không làm mộng xuân đều giống như thực xin lỗi chính mình a!

Hai người cứ như vậy mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, kì thực nội tâm mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được lại qua một đoạn ngày...

7,

Chạng vạng hôm nay, Chu Thành cùng phòng đột nhiên trở về phòng ngủ, cao hứng phấn chấn tuyên bố phòng 521 bọn họ cùng với một phòng bên nữ của lớp tiếng Trung tổ chức gặp mặt, nhường các anh em nhanh dọn dẹp một chút, đổi hảo quần áo liền chuẩn bị xuất môn.

"Tớ không đi." Đậu Nhạc không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, cậu tháng này ví đã mau quá, nói lại loại gặp mặt này cậu căn bản là không có hứng thú.

Viên Dã luôn luôn dựng thẳng lỗ tai, nghe thấy Đậu Nhạc nói, hấn cũng sẽ giả bộ mình là một khối vàng chất lượng tuyệt vời.

Vẫn là cùng phòng Uông Tân nhìn Chu Thành đã muốn xấu hổ thay đổi sắc mặt, mới đứng ra hoà giải, nói : "Ôi chao, em gái lớp tiếng Trung a —— thằng Chu không sai nhé, này mày cũng có thể thông đồng! Hey, cùng đi gặp đi! Viên Dã?"

"..." Viên Dã ở trong lòng lật ra cái mắt trắng, ngoài miệng "Ừ a ô ạ" trong chốc lát không có tin chính xác.

"Đậu Nhạc? Đi thôi đi thôi, thằng Chu chẳng phải vì chúng ta phòng ngủ suy nghĩ thôi. Nói lại cũng đã đáp ứng người ta, đến lúc đó phòng nữ sinh kia toàn bộ đèn đông đủ, chúng ta không đi nhiều không nhin được mặt mũi a." Uông Tân vừa nói còn một bên hướng Đậu Nhạc nháy nháy mắt.

Đậu Nhạc nhìn ánh mắt Uông Tân rút gân một trận không nói gì, nghĩ một chút, vẫn là tắt máy tính xuống giường.

"Tao cũng đi!" Thấy Đậu Nhạc quyết định muốn đi, Viên Dã liền vội chân chó đuổi kịp. Vô nghĩa, hấn không nhìn kỹ người, đến lúc đó Đậu Nhạc như thể nào bị nữ sinh quai chạy hấn cũng không biết.

Bốn người ở trong phòng ăn ngồi chùng mùi mấy phút đồng hồ, chợt nghe Chu Thành luôn luôn nhìn cửa hô: "A! Chỗ này!"

Mặt khác ba người đồng loạt hướng cửa nhìn sang, chỉ thấy ba cô gái trẻ kéo tay nhau hướng về bên này đi tới.

Đậu Nhạc nhìn lướt qua kia mấy nữ sinh, sừng sốt một giây, liền lại cúi đầu chơi di động.

Viên Dã cũng nhận ra, trong ba người mặc váy ngắn tay màu trắng, không phải là nữ sinh trước đó không lâu hần và Đậu Nhạc ở thư viện nhìn thấy sao? ! Nháy mắt thần kinh buộc chặt ở trong lòng đề cao cảnh giác, sớm biết hôm nay sẽ bị Chu Thành tha đến gặp cái gì mặt, hần nên trước kéo Đậu Nhạc đi quán net chơi game.

Mấy người kia đều là do Chu Thành hẹn, đương nhiên vẫn là để anh ta giới thiệu hai bên.

Viên Dã thế mới biết nữ sinh kia tên gọi La Tương. Quả nhiên, cô ta vừa tới liền an vị đến vị trí đối diện Đậu Nhạc, cứ thế cùng cậu tán gẫu.

Vốn hần là còn có một nữ sinh, bắt quá trong nhà đột nhiên có chút việc, ngày hôm nay liên hoan cũng là lâm thời đưa ra, nên không thể lại đây.

Cũng may tất cả mọi người là cùng một trường học, mặc dù có mấy hũ nút, nhưng La Tương cùng Chu Thành còn có Ưông Tân trái lại rất giỏi nói, không khí cũng không trở thành quá lạnh nhạt.

Đậu Nhạc nhìn cái chén đầy rượu trước mặt mình, lại nhìn nước trái cây mấy nữ sinh đối diện, cuối cùng vẫn là đem ý muốn đổi nước trái cây uống nuốt trở vào.

8,

Đồ ăn lên bàn sau, Viên Dã đợi mọi người đều chuyển động, lúc này mới kẹ đồ ăn nhét miệng. Một bên qua loa trả lời nữ sinh đối diện mình, một bên cẩn thận nghe lén bên cạnh Đậu Nhạc cùng La Tương đối thoại, tuy rằng không biết vì cái gì trong mười câu có tám câu hần đều nghe không hiểu.

Đậu Nhạc vốn đang ở ngum nhỏ ngum nhỏ mím môi uống rượu, ai ngờ La Tương nói xong bỗng nhiên muốn cùng mình chạm cốc, còn không biết cô ta khi nào thì uống xong nước trái cây thay đổi một ly bia.

"Ta nói Đậu Nhạc, vì duyên phận hai ta, thế nào cũng phải cạn một chén, phải không?" La Tương có chút hào sảng nói.

"..." Cạn một chén? ! Cậu vốn đang nghĩ có lẽ một chút là tốt rồi. Nhưng người ta một nữ sinh đều nói như vậy, Đậu Nhạc nghĩ nghĩ, cảm thấy được vẫn là mặt mũi tương đối trọng yếu, vì thế cùng La Tương nhẹ nhàng chạm cốc, một bộ xả thân hy sinh bi tráng giữa đầu đem rượu trong chén uống cạn.

Một bên Viên Dã nghe thấy La Tương nói câu kia một trận mạo toan, xiết chặt cái chén, ở trong lòng nguyên rủa : hai người nhất định là có duyên quen biết vô phận ở chung!

Một lát sau, Viên Dã cảm giác mình hóa bị phần làm thèm ăn, không sai biệt lắm đã muốn ăn no, đột nhiên cảm thấy vai phải chột nặng, quay đầu chỉ thấy Đậu Nhạc ngã ở trên người mình, vội vươn tay ôm bờ vai của cậu.

Người này sẽ không phải là say đi? ! Còn lại vài người đưa mắt nhìn nhau, La Tương nhún nhún vai, cô cũng không biết Đậu Nhạc uống rượu là một ly liền đồ a.

Không biết có phải hay không ảo giác, Viên Dã cảm giác La Tương hiện nhìn mình cùng Đậu Nhạc cười đến vô cùng... Quý dị? !

Viên Dã cùng hai nam sinh khác cùng nhau đem Đậu Nhạc nâng lên xe taxi, sau đó liền lấy cớ nói muốn đưa Đậu Nhạc trở về, làm cho bọn họ tiếp tục chơi mình đi trước.

Xe chỉ có thể chạy đến cửa trường học, Viên Dã nhìn Đậu Nhạc thấy một chốc vẫn chưa tỉnh, chỉ phải chịu phận bất hạnh đem người công về phòng ngủ. Cũng may Đậu Nhạc sức nặng còn tại trong phạm vi hần thừa nhận, hần một bên chậm rãi đi, một bên ở trong đầu phác họa mình dùng công chúa ôm ôm Đậu Nhạc, nghĩ thầm khẳng định không thành vấn đề, liền một người cười ngây ngô.

Phế đi sức của chín trâu hai hổ mới đem Đậu Nhạc tới trên giường, Viên Dã mệt được thở hồng hộc, một cái không xong liền áp ngã trên người Đậu Nhạc. Sợ áp đau người nọ, hần vội vàng dùng hai tay chống thân, vừa cúi đầu liền thấy mặt Đậu Nhạc phóng đại. Là vì uống rượu sao? Viên Dã càng nhìn môi người nọ càng cảm thấy được trong suốt oánh nhuận, làm cho người ta nhìn không được muốn hôn lên một ngụm ném thử là vị gì.

Như là gặp ma, Viên Dã chậm chậm cúi đầu, hôn lên môi Đậu Nhạc. Người dưới thân như đang trong mộng cảm thấy được ngoài miệng có điểm không thoải mái, bất giác hé miệng giật giật, vừa lúc cho Viên Dã thừa cơ vội đem lưỡi thăm dò vào khoang miệng Đậu Nhạc, khơi mào đầu lưỡi của cậu nhẹ nhàng mút một chút...

"Um..." Một tiếng rên rỉ rất nhỏ từ trong miệng Đậu Nhạc rỉ ra.

Viên Dã nghe ở trong tai, tuy rằng dẫn tới chính mình càng thêm tâm ngứa khó nhịn, nhưng vẫn là không dám mạo hiểm đem Đậu Nhạc hôn tỉnh, chỉ phải không tha bút ra ly khai.

Chờ trong phòng hết thấy quy về hắc ám, Đậu Nhạc bỗng nhiên mở hai mắt. Cậu trời sinh đối còn mẫn cảm, tư lượng cũng không tốt, nhưng là đêm nay uống cũng không coi là nhiều, cho nên kỳ thật từ lúc xuống xe Viên Dã công cậu cậu đã tỉnh, bất quá cũng vui vẻ có người công, cậu cứ tiếp tục mơ hồ lười trong chốc lát.

Nhưng khi trên môi truyền đến xúc cảm nóng ấm thì Đậu Nhạc liền hoàn toàn tỉnh táo lại. Trong lòng rất rõ ràng là ai ở hôn chính mình, nhưng cậu không biết tại sao chính là không muốn cự tuyệt, vì thế như cũ đóng chặt hai mắt, mặc kệ người nọ tiếp tục xâm nhập, thẳng đến hần rời đi...

Kỳ thật cậu giả bộ ngủ một chút cũng không giống, hơi chút nhìn kỹ liền gặp phát hiện mắt của cậu đang run động, tim đập tốc độ cũng rất mau... Đại khái là Viên Dã lúc ấy quá khẩn trương mới không phát hiện, Đậu Nhạc nhẹ nhàng thở ra một hơi, lại ngay sau đó cảm thấy bị một khối đá lớn đặt ở trong lòng, bất giác lại nghĩ tới lần trước làm mộng xuân. Viên Dã đêm nay chính là hôn mình cũng không có hành động gì vượt khuôn, nhưng tại sao cậu lại cảm thấy được có điểm mát mát...

9,

Đậu Nhạc cũng không biết mình tới hôm qua khi nào thì ngủ, mơ mơ hồ hồ nghe được Chu Thành cùng Ưông Tân khi trở về không cẩn thận làm ra tiếng vang. Mà khi ngày hôm sau khi cậu tỉnh lại, lại phát hiện trong phòng ngủ chỉ có một mình cậu, liền Viên Dã cũng không ở, trong đầu loáng thoáng có điểm không thoải mái. Không có thói quen một người đứng ở trong phòng ngủ trống rỗng, đơn giản thu thập rửa mặt xong, liền đi ra cửa chạy thư viện.

Viên Dã dẫn theo hai chén sữa đậu nành cùng một túi bánh bao trở về, đã thấy trong phòng ngủ một bóng người cũng không có. Sừng sốt một lát, liền kéo ghế ngồi xuống, một người giải quyết hai phần bữa sáng. Sau đó ghé vào trên bàn nhìn điện thoại di động của mình yên lặng xuất thần...

Gọi nhờ hay tin nhắn chưa đọc một cái đều không có, người đi đâu vậy? Nghĩ nghĩ, vẫn là quyết định gọi điện qua hỏi một chút.

Không người nghe!

Viên Dã bỗng nhiên nghĩ đến... Sẽ không phải là chính mình tới hôm qua hôn trộm bị phát hiện chứ? ! Cho nên Đậu Nhạc bây giờ là không muốn gặp mình sao? !

Đậu Nhạc trước khi vào thư viện lấy điện thoại đặt rung, ở trong thư viện ngồi cả sáng, sách trên bàn tổng cộng liền lật hai trang. Bên người thiếu một người, đột nhiên trở nên thật yên tĩnh a... Giật mình nhớ tới trước kia cùng người nọ đi thư viện, cho dù là nhỏ giọng nói thầm, bên tai của cậu cũng luôn âm âm.

Ở nơi quá mức im lặng, tiếng bụng kháng nghị liền sẽ có vẻ khá lớn. Đậu Nhạc đóng sách, đứng dậy đem nó thả lại chỗ cũ. Mắt nhìn đồng hồ trên tường không sai biệt lắm nhanh đến giữa trưa, lấy điện thoại cầm tay ra chuẩn bị nhắn cho người nọ gọi hán cùng nhau ăn cơm, bỗng nhiên bị ai vỗ bả vai một cái, xoay người liền nhìn thấy người quen.

"Hi, Đậu Nhạc! Hôm nay làm sao lại một mình a?" La Tương tựa hồ thực yêu cười, lộ ra hai cái răng nanh đáng yêu.

"Ồ." Đậu Nhạc ở trong hiện thực không thể so trên mạng phóng khoáng, không tốt cùng người giao tế, thản nhiên đáp lại đã coi như rất không tội.

"Cùng nhau ăn một bữa cơm đi, đừng quên cậu còn thiếu tôi một bữa đâu!" La Tương cùng Đậu Nhạc ở trên mạng coi như tán gẫu được, sẽ không để ý cậu có vẻ hơi lãnh đạm, như cũ duy trì nụ cười tự nhiên trong sáng, làm cho người ta nhìn cũng không khỏi cảm thấy được tâm tình đi theo tốt hơn.

"Được rồi." Đậu Nhạc lại lấy điện thoại bỏ trở về trong túi quần, Viên Dã giống như không mấy thích La Tương, vẫn là không cần gọi hán.

Trong phòng ngủ Viên Dã đợi cả buổi cũng không đợi được Đậu Nhạc gửi điện trả lời, cả trái tim theo thời gian trôi đi một chút một chút chìm xuống. Lấy tay lau mặt một cái, nghĩ thầm Đậu Nhạc hơn phân nửa là biết tâm tư của hán, mà kết quả lại là lựa chọn tránh né mình, vậy hán còn có thể như thế nào đây?

Bảo trì khoảng cách an toàn đi...

Viên Dã hung hăng đập một cái cái bàn, hỏi hận chính mình tối hôm qua không nên nhất thời lỗ mãng xúc động. Tâm hơi hơi trừu đầu, rồi lại không làm sao được.

10,

Đậu Nhạc cũng không biết làm sao lại biến thành tình huống như hiện tại —— từ sau ngày đó, trừ bỏ ở cùng một phòng học học, cậu và Viên Dã cơ hồ cũng chỉ có thể ở trong túc xá gặp mặt. Đêm đó Viên Dã hôn cậu, không phải là đại biểu... Thích mình sao? Nhưng tại sao cậu lại cảm thấy Viên Dã hiện tại luôn trốn tránh chính mình? !

Đậu Nhạc nghĩ mãi mà không rõ lại cũng không biết như thế nào mở miệng hỏi, cậu từ trước đến nay bị động, liền trước kia cùng Viên Dã cùng nhau cũng là đối phương đưa ra tương đối nhiều, nhưng gần nhất hẳn lại không đến tìm mình. Đậu Nhạc cảm thấy có chút mờ mịt, trong óc lập tức đập thật nhiều chuyện, cơ hồ tất cả đều cùng Viên Dã có liên quan, chính là Viên Dã hiện tại không để ý tới cậu...

Đậu Nhạc một người vừa đi vừa nhàm chán dùng di động lên mạng, nhưng là ánh mắt tiêu cự cũng không ở trên màn hình điện thoại di động. Đi tới đi tới, bỗng nhiên một đầu đụng lên cột sắt hàng hiên che nắng.

Bất ngờ không phòng bị va chạm đau đến hẳn "Sssss" hút khí lạnh, ôm trán vội vàng đi trở về phòng ngủ, cái mũi cũng đụng phải, có chút lên men, hốc mắt nhịn không được đỏ lên. Nếu là Viên Dã cùng cậu một chỗ liền chắc chắn sẽ không đụng phải... Chợt nhớ tới người nọ, Đậu Nhạc nhất thời cảm thấy được thực uể oải.

Không may mở cửa thời gian cậu không khéo lại đánh lên một bức "tường người", nháy mắt đau đến cậu "Ôi" kêu lên tiếng. Chờ thấy rõ "tường người" kia là ai sau, vốn trước khi đến đụng vào cái mũi cũng có chút lên men, này liền tiếp đụng cái nữa, nước mắt trong vành mắt một chút liền lăn xuống. Thật cậu là không muốn khóc a, đổi người khác đi thử xem đụng một cái ót cùng cái mũi hẳn cũng sẽ nhịn không được chảy nước mắt!

Đậu Nhạc vội vã bò về ổ chăn chuẩn bị tự mình chữa thương, lại đột nhiên bị người một tay tách ra cái tay cậu đang ôm trán cũng thuận thế giữ chặt...

"Làm sao cậu ... Khóc?" nói thật, ko dùng đc cảnh Bụt hiện lên hỏi *làm sao con khóc* với Tấm

Viên Dã nhìn thấy Đậu Nhạc hồng hồng hai mắt, tâm lập tức nín chặt.

"Tôi không khóc, liền không cẩn thận đụng vào cái mũi." Đậu Nhạc thấy chạy không xong, rõ ràng cứ việc nói thẳng.

Viên Dã nhìn thấy Đậu Nhạc trên trán một đạo dấu đỏ, lại nghĩ tới thói quen xấu khi cậu đi đường, liền cùng trong lòng đoán không sai mấy, nhất thời không biết nói cái gì cho phải, trước kia là tự nhiên có mình bồi ở bên cạnh còn có thể giúp cậu ấy nhìn chút, nhưng là bây giờ...

Đậu Nhạc thấy người kia nghe xong lời mình vẫn là một bộ thờ ơ, liền đổi lên dùng sức đem tay của mình theo trong tay người kia rút ra, cực nhanh chạy vào trong WC đóng sầm cửa.

"..." Đúng là ngay cả chạm cũng không cho sao? Viên Dã ngỡ ngàng một chút, lập tức liền xoay người xuất môn.

Lúc sau Đậu Nhạc ở trên giường nằm úp sấp đến quá trưa, tâm tình thực không xong, liền cơm chiều cũng lười ăn. Chợt nghe thanh âm có người mở cửa, Đậu Nhạc vội vàng nhìn về phía cửa.

Nguyên lai là Uông Tân a... Nói không rõ cảm giác mắt mác trong lòng này là làm sao, Đậu Nhạc lại một mỗi nhắc đầu chui vào bên trong.

"Đậu Nhạc, Đậu Nhạc! Dậy dùng cơm!" Uông Tân một bên đem đồ đặt lên bàn, la lớn.

"A! ! Làm sao cậu biết tớ ở trong phòng ngủ chưa ăn cơm?" Đậu Nhạc quay đầu kinh ngạc hỏi.

"Trên đường gặp Viên Dã, nó nói. Nhanh xuống a, nếu không ăn, cơm liền lạnh." Uông Tân vội vàng mở máy tính thuận miệng đáp.

Đậu Nhạc bò xuống giường mở cà mên trên bàn vừa nhìn, là cậu thích ăn nhất cà chua trứng chiên cơm, trong lòng ấm áp, miết mắt nhìn bên cạnh có một cái bình nhỏ, cầm lên hương Uông Tân hỏi: "Đây là cái gì?"

"A? Nga! Đúng rồi, Viên Dã nói đưa cho cậu, nhắc cậu đừng quên bồi thuốc." Uông Tân log game, lúc này mới nhớ tới Viên Dã dặn mình.

"Nga, kia... Viên Dã đâu?" Đậu Nhạc xiết chặt bình nhỏ trong tay, trong lòng nhất thời ngũ vị tạp trần.

"Hắn giống như đi quán net chơi game."

"..."

11,

Nhoáng lên một cái lại qua một tuần lễ, trong lúc Đậu Nhạc luôn luôn muốn cùng Viên Dã nói tiếng cảm ơn, nhưng mỗi lần còn không đợi cậu mở miệng, người nọ trước hết kiểm có chuẩn mắt.

Cậu không biết mình khi nào thì đã yêu thích Viên Dã, nhưng người nọ hiện tại nói rõ là trôn cậu, chẳng lẽ cứ như vậy luôn luôn kéo xuống sao? !

Đậu Nhạc một ngum hồn dỗi giầu ở trong lòng, liền tìm người hỗ trợ hoà giải quan hệ hai người đều không được, cũng không có thể nói cho hai tên trong phòng ngủ, dù sao đại bộ phận mọi người đối đồng tính luyện ái tâm lý nhận trình độ cũng không cao...

A, đúng rồi! Đậu Nhạc chợt nhớ tới còn có một người có thể nói chuyện này —— La Tương! Cô hẳn là đối với phương diện này so sánh hiểu biết đi, huống hồ là bạn net, sẽ không liên lụy nhiều tới hiện thực. Nghĩ đến liền làm, Đậu Nhạc vội vàng cấp La Tương phát tin ngắn địa điểm hẹn gặp mặt.

Mắt thấy đối diện chính là quán cà phê, Đậu Nhạc mới vừa bước ra một bước, bỗng nhiên bị ai dùng sức kéo lại một phen, để cho cậu ngoài ý muốn ngã vào một lồng ngực. Nói thì chậm xảy ra thì nhanh, một chiếc xe vừa vọt theo trước mắt cậu chạy như bay mà qua.

"Shit! Không biết ở trong trường học lái xe cần giảm tốc độ sao!" Viên Dã hướng về phía chiếc xe kia quát.

Theo sau kéo Đậu Nhạc trong lòng, để cho mặt cậu hướng chính mình, rốt cục nhin không được mắng: "Mẹ nó cậu sang đường không thể chuyên tâm chút sao?!"

"..." Đậu Nhạc thấp cái đầu không dám nhìn người nọ hiện đang tức giận, Viên Dã cho tới bây giờ cũng chưa như vậy hung cậu. Bỗng nhiên cảm thấy tay Viên Dã nắm chặt chính mình giống như ở rất nhỏ run rẩy, Đậu Nhạc giật mình lặng đi một chút, nhớ tới vừa mới mạo hiểm một màn, lúc này mới cảm thấy nghĩ lại mà sợ, nếu không phải bị Viên Dã đúng lúc kéo trở về, chỉ sợ cậu đã bị chiếc xe kia đánh bay. Viên Dã thật sự... Thực lo lắng cho mình a.

Cậu đang muốn ngẩng đầu hướng Viên Dã nói cảm ơn, lại nghe hướng trên đỉnh đầu truyền đến tiếng thở dài.

"Ách, thực xin lỗi a, vừa rồi là tớ..." Viên Dã dừng một chút, nghĩ làm như thế nào tìm từ...

Hắn thật sự bị hù sợ, hoàn toàn không dám tưởng tượng nếu lúc ấy chính mình chậm một bước sẽ có hậu quả như thế nào, cho nên nhất thời tức ngất đầu mới mắng Đậu Nhạc, bây giờ nhìn cậu rũ đầu xuống, nhin không được có điểm đau lòng.

Kỳ thật Đậu Nhạc sở dĩ sẽ dưỡng thành thói quen xấu đi đường không chuyên tâm, có một nửa còn phải tự trách mình, khi đó dù sao có hắn bồi tại bên người, hỗ trợ nhìn đường, ngẫu nhiên đỡ nhau qua phố, làm sao có thể sẽ phát sinh chạm cây đụng cột cùng chuyện như vừa rồi đâu... Viên Dã nâng lên một bàn tay xoa nhẹ tóc Đậu Nhạc, đang định cùng cậu đem sự tình nói rõ ràng, bỗng nhiên thoáng nhìn đối diện đường cái có một nữ sinh nhìn quen mắt đang nhìn bên này...

Đậu Nhạc nghe thấy ba chữ kia, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, mở to hai mắt nháy cũng không nháy nhìn Viên Dã. Viên Dã buông ra Đậu Nhạc cứng ngắc thu hồi hai tay, lập tức tìm cái có rõ ràng là lấy cớ, nói: "Nga, đột nhiên nhớ lại tớ còn có việc, hai người... Chậm rãi chơi, tớ đi trước, chào!"

"Viên Dã!" Đậu Nhạc cuống quít gọi lại hắn, đã thấy người nọ chạy trốn bay nhanh, căn bản không để ý tới có người ở kêu tên của mình, rất nhanh liền biến mất trong tầm nhìn của Đậu Nhạc.

Đậu Nhạc rầu rĩ xoay người, liền nhìn thấy La Tương đối diện vẻ mặt đang xem kịch vui.

12,

Hai người kia là ở hẹn hò sao? Viên Dã không dám hỏi Đậu Nhạc, sợ nghe được câu trả lời của cậu sẽ càng khó chịu.

Chạy trở về phòng ngủ không chuyện để làm lại luôn nhin không được suy nghĩ bọn họ hiện tại đang làm cái gì? Đã muốn phát triển đến bước nào? ...

Vì đôi lực chú ý Viên Dã chỉ có thể mở máy tính lên mạng, không yên lòng ngoi lên weibo, nhìn một chút ngày hôm nay comt, lại không có comt đòi truy của **【 Ăn No Ngủ Kỹ Không Đánh Đậu Đậu】**, bất giác có hơi thất vọng.

Bỗng nhiên, hần nghĩ đến Đậu Nhạc hần là còn không biết mình chính là Nguyên Dã đi? ! Cân nào vừa chuyển, dứt khoát bất cứ giá nào không biết xấu hổ vây cái ID này post một bài.

...

Hôm nay là thứ bảy, Chu Thành cùng Uông Tân nhà ở bản địa đều đi về, cả phòng ngủ chỉ còn lại có Đậu Nhạc cùng Viên Dã hai người.

Ban đêm, Đậu Nhạc nằm ở trên giường trần trọc, trong đầu không ngừng phát lại một màn phát sinh ban ngày kia, Viên Dã đem cậu gắt gao ôm vào trong ngực, như vậy như vậy quan tâm cậu, lo lắng cho cậu...

Cả trái tim đều giống như tràn ngập tên Viên Dã, Đậu Nhạc thật sự ngủ không được, vì thế trở mình lấy điện thoại ra đi lên weibo phủ bụi đã lâu, đang định viết một bài post mới, lại đột nhiên phát hiện có rất nhiều điều @ nhắc tới cậu.

Wei của cậu căn bản cũng không mấy người quen chú ý, lâu như vậy không lên ai sẽ vây cậu đây? Hiếu kỳ điểm mở nhìn ——

【 Nguyên Dã 】 : Ngóc đàn mau trở lại đi, không thấy comt của cậu tôi DIY không được! @ Ăn No Ngủ Kỹ Không Đánh Đậu Đậu

Đậu Nhạc cả kinh cảm đều nhanh đến rơi xuống, cậu không hoa mắt đi? ! Nguyên Dã đại nhân lại có thể vây tên của cậu!

Bất quá thấy rõ nội dung sau, Đậu Nhạc nháy mắt nhớ tới chính mình lúc trước viết mấy comt đòi truy kia, nhất thời tao được đỡ bưng cả khuôn mặt, hiện tại mới hối hận lúc trước mình tại sao liền nhất thời thiếu não phát bệnh mà xúc động viết này đâu, thật sự là nhảm chán rồi rãnh được ngoan!

Nhưng nói như thế nào cũng là chính mình lần đầu tiên bị Nguyên Dã đại nhân chủ động vây tới a, Đậu Nhạc vẫn là còn thật sự hồi phục.

【Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậ Đậ】 Reply **【Nguyễn Dã】** : Nguyễn Dã đại nhân, thực xin lỗi! Tôi sau này không bao giờ loạn spam nữa. Còn có, tôi đã có người yêu, anh cũng nhanh chóng tìm vợ đi, cẩn thận DIY nhiều hại thận!

Đậ Nhạc nghĩ đến Nguyễn Dã đại nhân chắc chắn sẽ không hồi phục chính mình, lại lập tức hãy thu đến một cái comt mới.

【Nguyễn Dã】 reply **【Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậ Đậ】** : Người cậu thích là ai?

Đậ Nhạc không dự đoán được Nguyễn Dã đại nhân sẽ đột nhiên hỏi mình, nhưng nghĩ dù sao đôi phương cùng mình ở trong hiện thực lại không biết, coi như nói cho hẳn biết tên cũng sẽ không như thế nào đi.

【Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậ Đậ】 Reply **【Nguyễn Dã】** : Viên Dã

Di? ! Viên Dã... Nguyễn Dã... Đậ Nhạc lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện Viên Dã cùng Nguyễn Dã là đồng âm (*yuányè*)! Phỏng chừng sẽ bị Nguyễn Dã đại nhân hiểu lầm đi, mặc kệ nó.

Bỗng nhiên, Đậ Nhạc cảm thấy giường giống như lắc lư vài cái, có đồ vật gì đó đụng phải bắp chân của mình, tiếp theo liền nhìn thấy Viên Dã đột nhiên xuất hiện trước mắt. Đôi con ngươi giống như trăng trong đêm sáng ngời không thôi, Đậ Nhạc thực bị hoảng sợ, còn không có kêu ra tiếng đã bị Viên Dã một tay nhẹ nhàng bịt miệng.

"Ừ ừ ừ (cậu làm gì thế)?" Đậ Nhạc hoảng sợ trừng lớn hai mắt, nhất thời thật đã quên đưa tay tách tay Viên Dã bịt miệng mình, bất quá trong tiềm thức cậu cũng hiểu được Viên Dã chắc là sẽ không làm bất cứ chuyện gì thương tổn mình.

"Cậu thích ai?" Viên Dã kích động trực tiếp hỏi.

"..." Như thế nào đêm nay mọi người thích hỏi cậu vấn đề này, Đậ Nhạc mặt nhăn một chút, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, rất nhanh lại giãn ra, lè lưỡi liếm một chút lòng bàn tay Viên Dã...

"A! Cậu liếm tớ làm gì?!" Trong lòng bàn tay ngứa ngứa, Viên Dã bỗng chốc thu hồi tay.

Đậ Nhạc lại chỉ là nhìn Viên Dã không nói, thừa dịp Viên Dã không chú ý, lặng lẽ theo trong chăn rút ra hai tay, bỗng nhiên nhốt chặt cổ của hắn, đem đầu kéo hướng chính mình, liền chủ động hôn lên đi...

"Cậu nói tớ thích ai?" Vừa hôn triền miên đi qua, Đậ Nhạc cười hỏi lại Viên Dã.

"..." Viên Dã nháy mắt tỉnh ngộ, nhất thời hưng phấn được nói không ra lời, vì thế đẩy ngã Đậ Nhạc lại là một trận điên cuồng hôn môi.

Thẳng đến hôn đến hai người đều nhanh thiếu dưỡng mới tách ra, hắn ghé vào Đậ Nhạc bên người, nhẹ giọng nói: "Đậ Nhạc, tớ... Tớ thích cậu."

【 phiên ngoại 1: comt đòi trụ căn ngược 】

Gần nhất là càng ngày càng nóng, nhưng chưa đến mức cả người mồ hôi. Đậu Nhạc mỗi đêm đều phải tắm rửa mới có thể cảm thấy mát mẻ một chút, bất quá hiện tại cậu mở vòi sen, lại phát hiện vòi phun trống rỗng.

"Không thể nào? !" Ngày hè vòi sen hỏng là biết nhiệt chết người sao không? ! Đậu Nhạc buồn bực mặc quần áo tử tế lại đi ra ngoài.

"Làm sao vậy? Đậu Nhạc?" Viên Dã nhìn cậu nhanh như vậy đã ra, liền vội vàng hỏi.

"Vòi sen hỏng." Không thể tắm rửa, Đậu Nhạc đầy mặt viết mắt húng, không thoải mái, khó chịu!

"A? ! Hỏng? !" Viên Dã kinh ngạc nói, bỗng nhiên còn nói: "Ôi chao, nếu không... Chúng ta ra bên ngoài đi khách sạn tắm rửa đi? Đợi ngày mai lại đi báo cho quản lý ký túc sửa vòi sen, như thế nào?"

"..." Đậu Nhạc nhìn thoáng qua Viên Dã. Cảm giác có chỗ nào rất kỳ quái, nhưng vẫn là bị dục vọng muốn tắm rửa phá tan hết thủy, liền gật đầu đáp ứng.

Đậu Nhạc ở trong phòng khách sạn thư thư phục phục tắm rửa một cái, sau đó an vị ở trên cái giường duy nhất trong phòng xem TV. Vừa rồi muốn phòng khi, Viên Dã muốn một phòng đơn, Đậu Nhạc không tỏ vẻ dị nghị, dù sao trong phòng mở điều hòa, hai người chen chúc cũng sẽ không quá nóng... Đi?

Chính là, vừa nghĩ tới chuyện kế tiếp có thể sẽ phát sinh, cậu đã cảm thấy toàn thân giống như gặp một mối lửa dường như. Nếu không... Chờ một lát Viên Dã đi ra, cậu lại đi tắm một lần? Trong lòng mơ hồ cũng biết Viên Dã dẫn mình đến đây, không đơn thuần là vì tắm rửa một cái đi...

Hai người đều mới hơn hai mươi tuổi, lại đang đứng ở tình yêu cuồng nhiệt kỳ, có cái kia dục vọng phải giải quyết, Viên Dã mỗi ngày nhìn thấy người yêu ngay tại trước mắt, tuy rằng có thể ngẫu nhiên măm chút đậu hũ, nhưng dù sao không kịp thịt nước mỹ vị khiến người thỏa mãn a.

Cửa phòng tắm rốt cục mở ra, Đậu Nhạc vốn đang ở vô ý thức chuyển kênh, nghe được tiếng cửa mở, đột nhiên khăn trương run tay ấn nút tắt, TV liền không ra tiếng, chính cái gian phòng nháy mắt an tĩnh lại.

Đậu Nhạc chỉ phải ngậy ngốc nhìn Viên Dã nửa người dưới bọc một cái khăn tắm hướng chính mình đi tới, cậu muốn tìm một chỗ trốn, rồi lại cảm thấy được lâm thời lùi bước thật sự ra vẻ mình rất yếu a.

"Đậu Đậu." Viên Dã bỗng nhiên ra tiếng kêu nhũ danh của cậu.

"Viên Viên." Đậu Nhạc nhìn thấy Viên Dã tới gần, lặng lẽ về sau chuyển một chút.

"..." Viên Dã không nhớ rõ mình khi nào thì từng có cái tên như vậy, lập tức lại thay đổi cái xưng hô, tha âm dài kêu: "Đậu Nhạc —— "

"Viên Dã." Đậu Nhạc có điểm làm không rõ Viên Dã rốt cuộc đang đùa gì dạng, chỉ phải lẳng lẳng cũng đi theo kêu tên của hắn.

"..." Viên Dã lại bị ế một chút, quả nhiên lấy buồn nôn làm tình thú một chút cũng không thích hợp sử dụng ở trên người hắn cùng Đậu Nhạc a.

Viên Dã đi đến bên giường bỏ nhào vào trên người Đậu Nhạc, trực tiếp dùng đôi môi của mình ngăn chặn cái miệng của cậu.

"Ngô ngô... Ân..." Lưỡi Viên Dã ở miệng của cậu một phen loạn quấy, Đậu Nhạc cũng thử dùng lưỡi muốn đem nó đẩy đi ra, lại trùng ý Viên Dã, cùng lưỡi của hắn dây dưa cùng một chỗ, khiến nó không chỗ có thể trốn.

Hôn trong chốc lát, Viên Dã tạm thời lui đi ra, nhẹ nhàng dùng răng nanh cắn cắn môi dưới Đậu Nhạc sau đột nhiên mút vào một chút, nhắm trúng Đậu Nhạc cả người run lên, cậu chưa bao giờ biết, nguyên lai hôn môi cũng có thể kích thích không thôi.

Không biết có phải hay không là bởi vì đây là lần đầu tiên của hai người, mà song phương đều có chút khẩn trương thẹn thùng thế nào, kế tiếp trong cả quá trình tiền hí trừ bỏ Đậu Nhạc ngẫu nhiên thốt ra rên rỉ cùng Viên Dã hô hấp hơi trở nên ồ ồ, sẽ không có nghe đến thanh âm gì khác...

Đậu Nhạc thấy Viên Dã theo trong bao mang đến xuất ra bôi trơn cùng áo mưa, trong lòng lộ bộp, tuy rằng đã sớm đoán được Viên Dã hôm nay mang mình đi khách sạn là làm cái gì, lại không dự đoán được hắn chuẩn bị đầy đủ như vậy!

Làm Viên Dã tiến vào thời gian, Đậu Nhạc đau đến cả khuôn mặt đều nhú lại, cắn chặt răng mím môi không phát ra một chút thanh âm, thẳng đến dần dần thích ứng vật trong thân thể kia, mới thoáng thả lỏng điềm.

Viên Dã luôn luôn quan sát khuôn mặt Đậu Nhạc biến hóa, thấy cậu giống như không còn xoắn xuýt, mới bắt đầu thử chậm rãi trước sau trừu động... Thân thể bộ phận kia bị nhanh dồn lửa nóng tràn nội bao vây lấy, qua lại ma sát mang đến khoái cảm làm cho hắn sáng đến quả thực mau lên trời, nói ngắn gọn thì phải là dục tiên dục tử đi.

Đột nhiên nhớ ra cái gì đó... Viên Dã đem Đậu Nhạc hai cái đùi càng mở thêm một chút, sau đó cúi người hôn hôn Đậu Nhạc, xấu xa nở nụ cười, kêu: "Bảo bối —— "

Đậu Nhạc nghe thấy nổi lên một thân da gà, trừng mắt nhìn Viên Dã, chờ hắn nói tiếp.

Viên Dã ho khan một tiếng, sau đó tiếp tục thâm tình nói : "Cúc hoa của em nhiệt tình như lửa, ép chặt lấy dưa chuột của ta, ta ở bên trong tới tới lui lui..."

Nghe thấy câu đầu tiên khi, Đậu Nhạc còn yên lặng khinh bỉ Viên Dã. Thật sự là so sánh lại nát vụn lại ác tục hình dung! Nhưng càng nghe đến mặt sau, cậu như thế nào càng cảm thấy được câu nói kia có điểm quen thuộc đâu...

Viên Dã? ... Nguyên Dã? ! Đột nhiên cậu mở to hai mắt, có chút không thể tin nhìn người đang áp trên mình kia.

"Cậu..." Nghĩ nghĩ, lại giống như thử hỏi: "Nguyên Dã đại nhân?"

"Ngô... Tớ cảm thấy để cậu gọi chồng tương đối khá nghe." Viên Dã rút cục nhìn không được cười lớn ra tiếng.

Đậu Nhạc nháy mắt nhớ lại phía trước từng cập weibo của Nguyên Dã đại nhân viết gì đó comt đòi trụ... Hiện tại cậu thật sự là một trăm cái hỏi hận biết vậy chẳng làm a!

"Hỗn đản... A ân... Cậu..." Bỗng nhiên bị Viên Dã đâm đến chỗ nào đó bên trong thân thể, kích thích cậu một trận rùng mình, nhìn không được co rút lại một chút hậu huyết, chột nghe người trên thân hít vào một hơi, không hề động tác.

Viên Dã bỗng nhiên bị ép một chút, thiếu chút nữa liền tiết đi ra, chỉ phải trước dừng lại chậm chậm. Theo sau lại nâng tay vỗ nhẹ nhẹ hông Đậu Nhạc một chút, để cho cậu thả lỏng điem.

Đậu Nhạc nhất thời xấu hổ và giận dữ được ngay cả da toàn thân đều trở nên phẩn hồng.

...

Ngày hôm sau, hai người ngủ thẳng tới gần giữa trưa mới tỉnh lại, vì thế lui phòng, thuận tiện ở bên ngoài giải quyết cơm trưa mới trở về phòng ngủ.

Vừa vào cửa, chỉ nghe thấy Chu Thành một bên sát tóc một bên tả oán nói: "Không biết ai đem tổng áp hệ thống cung cấp nước uống tắt đi, hại ta còn tưởng rằng vòi sen hồng đâu!"

Đậu Nhạc nghiêng đầu xem Viên Dã. Viên Dã nghiêng đầu nhìn bên kia, giả ngu nói: "Tớ cũng không biết a."

Chu Thành cảm thấy được hai người kia giống như có điểm cổ quái, đột nhiên điện thoại của anh ta vang lên, xem hết tin nhắn sau, anh ta vội vàng mặc áo thun, như là khoe ra quơ quơ đi động, cười nói: "La Tương ở dưới chờ tao đâu, đi trước, bye!"

"..."

"..."

【 phiên ngoại 2: ý nghĩa thực 】

Viên Dã gần nhất mặt co mày cáu, luôn vẽ mặt khổ bức dục cầu bất mãn, từ lần đầu tiên cùng Đậu Nhạc làm khi tự bộc mình chính là Nguyên Dã sau, Đậu Nhạc nhi bắt đầu đông lạnh hẳn, này có thể làm sao hảo...

Bất đắc dĩ buồn khổ không chỗ kêu, vì thế Viên Dã đành phải lên mạng phát một bài post

【 Nguyên Dã 】 : những ngày gần đây, bản công tâm có tích tụ không được giải trừ, nghĩ đến đích thị là dục hỏa không chỗ tiết gây ra, thật thật làm cho người ta âm ức khó nhịn thương thân. Mới vừa rồi gặp quân tắm rửa mà ra, tư tâm nghĩ nếu là có thể cùng quân cộng phó một phen mây mưa chính là phi thường tốt, nếu như còn có thể lần thứ hai uyên ương hí thủy, đây chính là không còn gì tốt hơn. @ Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậu Đậu.

Đậu Nhạc thấy bài post kia một cái nhịn không được cười phun ra tiếng...

【 Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậu Đậu 】 reply 【 Nguyên Dã 】 : nói tiếng người!

【 Nguyên Dã 】 reply 【 Ăn No Ngũ Kỳ Không Đánh Đậu Đậu 】 : vợ yêu, chúng mình

làm đi!

END

